

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7068

гр. София, 20.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
закрито заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **2236** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на П. П. Х. от [населено място], подадена чрез адв. С. С., срещу Заповед № 26-4332-000450/30.01.2026г., издадена от полицейски инспектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция, за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл.171, т. 1, б. „з“, „гг“ ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността, но е повече от 6 месеца. Оспорената ПАМ е приложена поради извършено нарушение по чл.175, ал. 3 ЗДвП. Мярката се основава на констатацията от АУАН № 4873458, че на 30.01.2026г. П. П. Х. е управлявал собственото си МПС с рег. Р., което е със служебно прекратена регистрация.

С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на административния акт по съображения, че вредоносните последици са преодолени със сключване на ЗЗГО веднага след нарушението, като на същия ден след нарушението собственикът на превозното средство е сключил застраховка за процесния автомобил със ЗК „Булстрад“ ЕАД , валидна от 30.01.2026г. Изтъква се, че СУМПС е нужно на жалбоподателя за упражняване на служебните му задължения, а отнемането му ще доведе прекратяване на трудовото му правоотношение. В тази насока се представя трудов договор № 627/17.05.2022 г. с „Калиман Карибе“ ООД. Допълнително се сочи, че оспорващият се грижи за болните си родители и редовно се налага да транспортира баща си за преглед в лечебни заведения. Жалбоподателят е категоричен, че общественият интерес с нищо не би накърнен, ако предварителното изпълнение на ЗППАМ бъде спряно, тъй като очевидно се касае за нарушение, извършено поради обективна невъзможност на водача да узнае, че автомобилът е бил с прекратена регистрация.

Съдът, като се запозна с жалбата и приложените към нея доказателства, намира, че искането за спиране на изпълнението е процесуално допустимо - направено е от надлежна страна, в хода на образувано съдебно производство по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е и основателно.

В конкретния случай спрямо П. П. Х. е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, „гг“ ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Според правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат материално изражение, а като трудно поправими – тези, които касаят ценности като живот и здраве.

В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на значителни вреди, изразяващи се в невъзможност за изпълнение на трудовите задължения, респ. лишаване от месечни доходи и прекратяване на трудово правоотношение с „Калиман Карибе“ ООД. В тази връзка от страна на жалбоподателя са ангажирани писмени доказателства - трудов договор № 627/17.05.2022 г. за назначаването му на длъжност „търговски представител“, с място на изпълнение на възложената работа - отдел дистрибуция, [населено място]. Според приложената длъжностна характеристика служителят инициира и осъществява срещи с потенциални и настоящи клиенти на фирмата, поддържа постоянен контакт с обектите по места, посещава по предварително изготвен график търговските обекти по места и т.н. В длъжностната характеристика е вписано задължение на служителя да спазва стриктно работното време, като поема отговорността да организира работата си така, че в началото на работния ден (9.00) да бъде пристигнал на място при първия планиран обект за посещение, а в 18.00 вечерта да е приключил работа с последния обект от графика. С оглед функциите и специфичните отговорности за длъжността, в т. 2 от длъжностната характеристика е посочено като изискване за заемане на длъжността – наличие на валидна шофьорска книжка.

Горното категорично сочи, че СУМПС е непосредствено свързано и необходимо за упражняване на правото на труд на жалбоподателя, а отнемането му би могло да доведе до прекратяване на трудовото му правоотношение, респ. би го лишило от трудови доходи. Представените медицински документи допълнително подкрепят извода, че допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение на процесната заповед ще причини на жалбоподателя значителни вреди и затруднения.

Съдът съобразява и това, че административният орган е отнел СУМПС, тъй като при извършената проверка полицейският орган е установил, че управляваният от жалбоподателя автомобил е със служебно прекратена регистрация от 09.12.2025г. поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Нарушението е установено на 30.01.2026г., а видно от приложените към жалбата доказателства /полица и справка от сайта на Гаранционен фонд/, още

на същия ден - 30.01.2026г., е сключена застраховка "Гражданска отговорност" за процесния автомобил.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. второ от ЗДвП, служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В случая, предвид доказателствата за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ съдът приема, че целта на предвиденото в закона предварително изпълнение на принудителната мярка е вече постигната. Следва да бъде отчетено и това, че няма как жалбоподателят да бъде уведомен за дерегистрацията на автомобила при положение, че администрацията няма задължение да уведоми и самия собственик предвид разпоредбата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП. Ето защо съдът приема, че следва да бъде спряно допуснатото по закон предварително изпълнение като законоустановена мярка, която е приспособена към нуждата от обезпечителна защита в административния процес, като осуетява осъществяване на материалните права или задължения, създадени с акта. По този начин спирането на изпълнението привременно брани заплашената правна сфера на жалбоподателя. То се изразява в спиране на действието на невлезлия в сила акт спрямо адресата, като в този случай настоящият съд съобразява и наличието на специфики в интензитета на правното въздействие.

Така мотивиран, Административен съд София –град, III отделение, 75 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед № 26-4332-000450 от 30.01.2026 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“.

Определението подлежи може да бъде обжалвано с частна жалба, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

Съдия: